

POUTNÍK

ROČNÍK XV
DUBEN 2011

INSPIRACE

Martin Rosenbaum

"Slyšeli jsme slovo Boží." Tuto větu slyšíme a s naprostou samozřejmostí přijímáme při každé bohoslužbě slova. Přitom se nám otvírá úžasné tajemství. Jak je možné, že Bůh, tolik přesahující člověka, promlouvá lidským slovem?

Autor Písma: Bůh a lidé

Písmo svaté nenazýváme slovem Božím jen proto, že by dobře vyjadřovalo nauku o Bohu a jako takové, byť složené pouze lidmi, by bylo přijato autoritou církve. Bůh je jeho skutečným autorem. "Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha." (2 Petr 1, 21)

V jeho knihách tedy promlouvá Bůh skrze proroky a další spisovatele. Písmo nespadlo "z nebe". Nevystačíme ale ani s představou jakéhosi diktátu, kdy dotyčný člověk pouze zapisuje slova, která ně- jakým tajemným způsobem "slyší". Lidští spisovatelé věnovali tvorbě posvátných textů stejně námahy jako jiní tvůrci, stejně tak texty skládali, stejně se v nich odrážejí jejich temperament, nadání (ale také jeho nedostatek)... Mnozí z nich pečlivě sbírali starší prameny, promýšleli svá sdělení, uvažovali o problémech. Často také otvírali své srdce, vyjadřovali své náboženské postoje. Zkrátka v jejich snažení nechybělo nic z tvůrčí činnosti. I je proto můžeme oprávněně nazvat autory svatých knih.

Povaha inspirace

Tím zdánlivě upíráme výše zdůrazněné autorství Bohu. Skutečně pouze zdánlivě. Vztah mezi Bohem a lidským autorem, nazývaný inspirace, je ovšem mnohem vnitřnější a hlubší než vztah mezi diktujícím a zapisovatelem.

Nabízí se srovnání s použitím nástroje umělcem. Nemůžeme přesně odlišit, co je dílem řezbáře a co dláta. Mistrova ruka vede nástroj v každém okamžiku, ale právě jen povaha a vlastnosti nástroje dávají dílu svůj tvar. Ale toto srovnání pokulhává. Každý řez je sice způsoben dotykem dláta, ale na tvaru celku nemá nástroj žádný podíl. "Duch" řezby je zcela dílem řezbáře. Svatopisec naproti tomu vtiskuje svůj "tvar" nejen do jednotlivých slov a vět, ale i do celku knihy. Bůh ovšem provází spisovatele v celém díle, ve všem, co se ho týká, působí svou milostí na všechny složky autorovy osobnosti, všechny schopnosti, rozum, vůli, city... Člověk je pak svobodně dává k dispozici a užívá je ve službě Božímu slovu.

Z toho vidíme, že inspirace neznamena jen předání Božích "pravd" člověku, aby je zaznamenal. Vyvolává v autorovi lásku k Bohu, touhu po něm, hýbe jeho vůli k tomu, aby opřel síly svého rozumu k poznání Boha a poznané předal jiným.

Pokud jde o samotnou činnost rozumu, Duch svatý ji osvětluje, aniž by ji ulehčoval, ubíral jí cokoli z její opravdovosti. Rozum skutečně "pracuje". Je ovšem milostí veden k závěrům, které převyšují lidské síly, proniká do tajemství spásy s nadpřirozenou jistotou. Jindy zase rozum hlouběji proniká do náboženských pravd již známých nebo odhaluje v probíhajících událostech působení Boží prozřetelnosti.

Inspirace se ale neomezuje jen na vznik idejí, ale provází celý proces vzniku knihy, od prvních úvah, hledání, až po konečnou volbu vhodných slov. Mnohdy je definitivní podoba knihy redakcí starších pramenů nebo zápisem ústně předávané tradice. Inspirováni byli v tom případě všichni zúčastnění, a to v té míře, v jaké se na textu podíleli. Někteří při psaní původních zpráv, jiní při jejich výběru, další při glosování...

Autoři si zpravidla také nebyli vědomi, že jejich slova jsou inspirovaná. V některých případech snad ani nepsali "náboženský" text. Snad jen proroci tvoří výjimku.

Smysl literární a duchovní

Především nás stává před významnou otázkou. Svatopisec netušil, že se jeho kniha objeví v kánonu Písma svatého, nemohl tedy znát významy, které jeho slovům otevře kontext ostatních kanonických knih. Smysl, který tak jeho slova získávají (a který je do nich samozřejmě vtělen Bohem), může tedy přesahovat úmysly i poznání autora a tedy i smysl, který on textu zamýšlel dát. Tomuto širšímu smyslu se říká duchovní. Smysl přímo zamýšlený autorem je nazýván literárním. Ten ovšem nesmíme chápat úzce jako doslovný. Jde opravdu o to, co chtěl pisatel vyjádřit - např. literární smysl metafory je v myšlence, jež je v ní obsažená, ne v obrazu, pomocí kterého byla vyjádřena. Literární smysl také nesmíme oddělit od souvislostí - těch, které obsahuje kniha sama, i těch, které byly známy v autorově prostředí. Může mít také několik rovin, velice často tomu tak je např. v poezii, která je v Písmu hojně zastoupená.

Radikálně nový význam dostaly mnohé starozákonné texty Kristovým velikonočním tajemstvím. Především v tomto kontextu hovoříme o duchovním smyslu. K němu patří také tzv. smysl typický, kdy některé události zaznamenané ve Starém

zákoně předobrazují skutečnosti Nové smlouvy (přechod Rudým mořem jako obraz křtu apod.) Ne vždy se ale musí literární a duchovní smysl od sebe lišit, zvláště v Novém zákoně jsou často shodné.

Pravdivost

Otázka smyslu slov není jediným kamenem úrazu. Jak je to s pravdivostí Bible? Je-li Bůh jejím autorem v tom nejsilnějším slova smyslu, může se Písmo mýlit? Než dáme zápornou odpověď, musíme pečlivě prověřit některé námitky.

Snad nejčastější z nich jsou přírodovědecké. Lze spojit Slovo Boží s naivními představami o světě? Člověk "uplácáný" z hlíny? Kde se vzalo tolik vody pro potopu světa? Než takto roztrháme Bibli na kousky, uvědomme si, že Bůh svým slovem vstupuje do historie, přibližuje se ke konkrétnímu člověku v konkrétní situaci, snižuje se k němu, "podává mu ruku". Není divu, že tak činí způsobem, který odpovídá jeho situaci, poznání. Toto přiblížení, snížení se děje v nitru svatopisců, a vzhledem k tisícileté historii vzniku Písma odráží mnoho "přírodovědeckých" postojů a názorů, překonaných často již v době pozdějších redakcí textů. Tato Boží pedagogika nesnižuje hodnotu zjevení, spíše ukazuje na hodnotu člověka, ať je jeho místo v dějinách kdekoli.

Dalším okruhem jsou námitky historické. Moderní historická věda odhaluje mnohé nepřesnosti, i omyly v údajích obsažených v Bibli. Tady bychom v první řadě měli vidět rozličnost literárních druhů v Písmu - od naučného příběhu či básně nebudeme očekávat historickou přesnost, neměla by žádný význam.

Ale i u vyložení "historických" knih se autor mnohdy snažil spíše o vyhledání smyslu dějin Izraele pro spásu než o přesný popis události, a v tom případě je důležité, zdali zůstal zachován tento význam události (a skutečnost inspirace dává jistotu, že ano), její místní a časové zařazení ho nemusí ovlivnit. "Vědecká přesnost" kronik od-povídala metodám a možnostem doby jejich vzniku.

Závažné jsou i námitky náboženské. Na jedné straně různé ne-srovnalosti v popisech náboženských představ, svátků, zvyků..., na druhé straně mnohdy jejich hrubost, jednoduchost, tak odlišná od zvěsti evangelia. Tady musíme opět připomenout, že Písmo má svou historii. Tak jako čerstvě pokřtěný člověk nebývá světcem a odřikáním kředa se ještě nikdo nestal teologem, tak i poznání Božího lidu muselo růst k plnosti, dosažené v Kristu, po malých krůčcích z jisté naivity dětství. I pozvolným odhalováním tajemství spásy ze skromných začátků dává Bůh najevo svou shovívavost a lásku k Izraeli, vyvolenému zpočátku v hluboké nevědomosti. Zjevení ale nikdy nepopírá slova, řečená dříve, vždy jde o přidání nových poznatků, otevření vzdálenějších obzorů.

Jistou disharmonii můžeme objevit tam, kde se v konečné redakci některé knihy prolíná více pramenů z různých dob, a novější, plnější pojetí zcela nesetřelo předcházející. Nikdy ale nepůjde o protimluv, ale, jak jsme již řekli, o různou hloubku poznání. V případě neshody u zpráv o náboženských předpisech a obyčejích může jít o prameny z různých dob a míst.

Moc Božího slova

Dosud jsme se zabývali milostí, kterou Bůh obdařil vznik posvátných knih. Jak je to ale s milostí pro čtenáře? Kdyby se "posvátnost" Písma týkala jen jejich vzniku, mohli bychom z nich čerpat jenom poučení. Ale Písmo samo říká něco jiného: "Není mé slovo jako oheň, je výrok Hospodinův, jako kladivo tříštící skálu?" (Jer 23, 29)

Již ve slovech o povaze inspirace jsme psali, že zasahuje celou osobnost autorů. Jejich důvěrný styk s Bohem prostřednictvím této milosti naplňuje jejich slova mimořádnou autoritou a naléhavostí. Jsou v něm obsaženy autentické a hluboké postoje a city, o to opravdovější, že jsou provázeny mimořádnou milostí.

Stejně jako Bůh zve v inspiraci k odpovědi pisatele, tak jeho prostřednictvím zve i nás, vzbuzuje v nás stejná hnutí, jako v něm. Boží slovo pouze nevyučuje, ale proměňuje a povolává. Písmo tak lze srovnat se svátostí, uskutečňuje v nás totiž to, o čem vypovídá. I nám patří zaslíbení, která pohnula praotce k cestě do zaslíbené země a která udržovala Izrael ve všech dobách v důvěře a naději. I my jsme osloveni Bohem, i do nás pronikají slova, z nichž "nepomine jediné písmenko ani jediná čárka, dokud nepomine nebe a země" (srov. Mt 5,18).

převzato z časopisu Amen 2/98

sv. Matouš

Apoštol, evangelista. Autor prvního evangelia. Zmíněn v evangeliích (Mt 10,3; Mk 3, 18; Lk 6,15) v seznamech apoštolů. Syn Alfeův, jmenoval se Levi a byl povoláním výběřčím daní (celník) v Kafarnau. Když ho Kristus povolal k apoštolátu (Mt 9,9; Mk 2,14; Lk 5, 27), přijal jméno Matouš. Působil prý na misích v Etiopii, v Judei a Persii. Zemřel mučednickou smrtí. Byl před oltářem proklán mečem od jednoho vojáku za to, že bránil panovníkovi vzít si za manželku ženu, která se zasvětila Bohu.

Relikvie sv. Matouše jsou od roku 825 uctívány v Bretagni a Beneventu. Matouš je zobrazován z měšcem (celník), mečem, halapartnou či sekyrou (nástroj umučení), ale nejvíce s člověkem – andělem, neboť jeho evangelium začíná velkým rodokmenem Krista.

P. ROBERT KUNERT, SJ

Dalším knězem, který pochází z dolnočermenské farnosti, je otec Robert Kunert, SJ. Jeho cesta ke kněžství byla velice komplikovaná a plná překážek. Než se jeho touha, stát se knězem, vyplnila, trvala celých 16 dramatických let a uskutečnila se mimo vlast, v Rakousku.

Robert Kunert se narodil v chudé rodině manželům Václavu a Anně (rozené Kylarové) Kunertovým dne 29. dubna 1933 v chalupě č. 285 (nyní č. 125). Pochází z 6 dětí. Pokřtěn byl 7. května ve farním kostele sv. Jiří. Do Obecné

školy nastoupil v Dolní Čermné. Po odtržení horní části Dolní Čermné (od rybníka nahoru) a násilném vtělení do Sudet nacistického Německa navštěvoval 4. a 5. třídu ve škole v Horní Čermné. První sváté přijímání přijal ve farním kostele 2. června 1940. Po osvobození v roce 1945 nastoupil do 1. třídy Měšťanské školy opět v Dolní Čermné. Robert Kunert od mládí toužil stát se knězem. Po vyjití základní školy nastoupil

do diecézního semináře Boromeum v Hradci Králové, kde se poprvé setkal se spiritualitou Tovaryšstva Ježíšova. Studium církevního klasického gymnázia v Hradci Králové však bylo po komunistickém puči 13. září 1949 násilně zrušeno. Před tím však otec Robert stačil přijmout svátost biřmování z rukou biskupa Dr.Th. Mořice Píchy. Student Robert se tedy vrátil domů a zakončil gymnaziální studia na reálném gymnáziu v Lanškrouně maturitou dne 23. června 1952.

Bohosloví mu nebylo v té době dopřáno, proto pracoval jako pomocný dělník ve Východočeských papírnách ve 12. hodinových směnách. Zde navázal mnohá přátelství. Víře nepřátelský režim ho povolal v roce 1953 na vojnu do služeb PTP (pomocné technické prapory). Ocitl se náhle v uhelných dolech na Kladensku, jako „nepřátelský živel“ s klasifikací E, tj. politicky nespolehlivý. V dolech při tvrdé práci strávil „přivřezenec Vatikánu“ 26 měsíců. Toto tvrdé prostředí, mnohdy primitivními bachaři ztrpčované ponižováním, jej ještě více utvrdilo v odhodlání stát se knězem. Jak P. Robert řekl, byla to jeho druhá maturita.

Po skončení vojny u PTP v roce 1955 se vrátil domů a pracoval opět ve VČP v technickém a plánovacím oddělení. Po mnohých setkáních s přáteli z řad Tovaryšstva Ježíšova se

rozhodl stát se ve svých 24 letech členem TJ. Vstup byl stvrzen 1. 11. 1957. Noviciát zakončil prvními sliby v roce 1962 v bytě u patera Slavíka. Později na dotaz, co by chtěl dělat v řádu, odpověděl P. Kučerovi, že by se chtěl stát misionářem. To však nebylo možné v socialistických podmínkách. Proto P. Robert Kunert začal usilovat o opuštění vlasti. Mnohá pozvání z Rakouska nebyla režimem vyslyšena. Po smrti

svého otce roce 1966 se jeho snaha o útěk stávala stále intenzivnější. Otec Robert žil doma nadále skrytý život řeholníka. Pracoval, studoval, modlil se, tajně posilován otcí jezuity Slavíkem, Soukupem a Kučerou. V té době přestal hrát, ač byl vášnivým muzikantem, v dechové kapele v Dolní Čermné, zbavoval se svých „koníčků“, které též zabíraly čas, a věnoval se bohosloveckému studiu.

Útěk přímo na Západ i ve volnějších šedesátých letech byl, pro stále „nespolehlivého“ člověka, zcela nemožný. Otec Robert však stále uchovával platnou výjezdni doložku v občanském průkazu do socialistických zemí. Jako možnou cílovou zemi si vybral Bulharsko. Do Bulharska železnicí je průjezd Jugoslávií a zde byla větší možnost útěku do Rakouska. Než si koupil jízdenku do Sofie, začal důkladně po sobě uklízet všechny stopy, které by mohly StB přivést na stopu své řehole. O závodní dovolené odjel do Prahy a doma řekl, že neví, kdy se vrátí. S malým zavazadlem osobních věcí do Sofie nedojel, nýbrž vystoupil tajně v Bělehradě a odtud odjel do Ljubljany ve Slovinsku. Zde se již telefonicky spojil se svými přáteli z Německa. Z pohraničního města Mojstrana měl nejbliže ke hranicím s Rakouskem. Čekal, až se setmí a pomalu šel k horám. Zanedlouho mu zastavilo v tiché krajině osobní auto a po vyslovení jeho jména jej odvezlo co nejbliže k horské silnici, která vedla přes hranici. Tu však musel projít pěšky po horské, téměř neschůdné a nebezpečné stezce. Na rakouské straně se opět vrátil na silnici, kde už ho čekal onen neznámý muž z auta. Byl to pan farář Čebul ze St. Leonhard. Patnáctileté čekání na své povolání stát se knězem, bylo u otce Roberta Kunerta naplněno. Konečně poroba a nevolnictví byly za ním a on byl svobodný! To bylo 30. července 1967.

Azyl politického uprchlíka dostal od rakouských úřadů až po několika měsících a rakouský pas v srpnu 1967. Mezitím navázal kontakt s vicegerensem české provincie TJ v zahraničí P. Václavem Feřtem, který jej doporučil rakouským jezuitům jako spolehlivého člověka. Od roku 1967 do roku 1972 studoval Robert Kunert na teologické fakultě Leopoldo-Františkově universitě v Innsbrucku a 4. července 1970 přijal kněžské svěcení v jezuitském kostele v Innsbrucku z rukou biskupa Paula Ruscha. Den na to v témže kostele pak měl primici, již se však nemohl zúčastnit nikdo z blízkých z jeho českého domova. A tak se v téže době jeho rodina, včetně maminky, a blízcí spolehliví přátelé tajně shromáždili na Mariánské hoře ke slavení jeho primice a mše svaté. Jeho primiční obrázky mají výmluvný citát „V mlčení a naději je vaše síla!“ (Iz. 30,15). V srpnu 1972, k jeho velké radosti, získal udělení rakouského státního občanství Zemskou vládou v Tyrolích. V témže roce v listopadu mu pak universita udělila akademický titul Magistr teologie.

Za pobytu v Innsbrucku se otec Robert věnoval i „knižnímu apoštolátu“. Do vlasti poslal přes 6 000 knih a přes 2 000 brožur různým spolehlivým lidem a spolubratřím, kteří nemohli opustit republiku v době normalizace a byli dychtiví po náboženské literatuře. Poněvadž chtěl pracovat pro české krajany, vypomáhal také v českém náboženském středisku v Římě.

Šéf českých jezuitů v Rakousku P. Václav Feřt rozhodl, že otec Robert Kunert půjde na misie do Anglie. To se psal červenec roku 1971. Jeho sen jít na misie se uskutečňuje. V irském Dublinu pilně studoval angličtinu a poté přesídlil do Londýna, kde působil mezi českými krajany – emigranty. Těch zde tehdy bylo v českém centru „Velehrad“ kolem 3 000 osob. Zde se zapojil i do vysílání radia BBC svými přednáškami a homiliemi. V roce 1973 bolesti páteře přerostly v ochrnutí pravé nohy. Jeho zdravotní stav se zhoršoval, až posléze otec Robert spočinul na operačním stole

na universitní klinice v Innsbrucku. Před ochrnutím jej tam zachránili doslova „za minutu dvanáct“. Intenzivní rehabilitací se prakticky učil znovu chodit. Misie v Londýně pro něj skončila.

Jako řeholní kněz TJ poté otec Robert působil v Klagenfurtu, kde v roce 1981 založil řeholní Společnost sester Ježíšových - SSJ. Je to ženská větev duchovního odkazu sv. Ignáce z Loyoly. Vypracoval pro ně „Nástin řeholní společnosti sester Ježíšových“, který se později stal základem stanov, které byly schváleny v roce 1984 klagenfurtským biskupem Dr. Egonem Kappelarim. Po roce 1990 povolil činnost SSJ olomoucký arcibiskup František Vaňák na Moravě v Moravské Hůzové. Stanovy české větve SSJ schválil arcibiskup Graubner v roce 1993. V současnosti mají sestry SSJ své sídlo české provincie v Olomouci, kde žije i P. Robert Kunert

z podkladů zpracoval js.

MINISTRANTSKÝ VÝLET DO PRAHY

Náš výlet se uskutečnil 26. 2. 2011. O půl sedmé ráno jsme vyrazili z Dolní Čermné na vlak do Ústí nad Orlicí. Pan farář koupil jízdenky a v 7.24 jsme se vydali na cestu.

Vlak nebyl přeplněný, takže jsme se mohli pohodlně usadit. Cestu jsme si zpříjemnili četbou časopisů a knih a pak jsme si povídali. K příjemné náladě přispěl i pan Pecháček, když nás poučil, že nejrychlejší auto je nákladní automobil značky Avia, protože když jede kolona aut, jede první vždycky právě Avie. V tomto veselém duchu nám cesta rychle ubíhala.

Když jsme kolem půl desáté dorazili na Hlavní nádraží v Praze, vydali jsme se směrem k Národnímu technickému muzeu. Šli jsme přes Václavské náměstí na Staroměstské náměstí, podívali jsme se na orloj a pokračovali Pařížskou ulicí, přes Čechův most do Letenských sadů a kolem Národního zemědělského muzea jsme došli k našemu prvnímu cíli k Národnímu technickému muzeu. Věřte nebo ne, ale byla tam strašně dlouhá fronta. I přes to jsme byli za chvíli uvnitř, koupili si vstupné a šli jsme na prohlídku. Já si koupil povolení k fotografování, ani nechtějte vědět kolik to stálo (jen pro srovnání v muzeu Tatra v Kopřivnici je to 30,- Kč a v Národním muzeu 100,- Kč), ale stálo to za to. Pan farář nám dovolil, že můžeme chodit samostatně. Je to tam strašně velké, no přál bych vám to vidět. Mají tam několik oddělení – doprava (rozděleno na automobily a lokomotivy, motocykly, letectví, lodní dopravu a cyklistiku), sál s historií fotografování, architektury, tiskařství, astronomie, vojenství a velký výstavní sál, kde je od všeho trochu. Já jsem nestihl projít oddělení vojenství, ale jinak můžu říct, že nikde jinde, v žádné jiné budově jsem neviděl „vměstnáno“ tolik unikátních a zajímavých věcí, a od všeho kousek, od písmenek do tiskařského stroje až po obří parní lokomotivy s koly většími než jsem já sám.

Po prohlídce jsme se vydali směrem k Pražskému hradu. Prošli jsme nádvořím a šli jsme k arcibiskupskému paláci. Chvilí jsme čekali, než přijel pán, který nás měl provádět. A první dojem z interiéru paláce? No pan arcibiskup si žije. Na můj vkus je to poměrně „přeplácené“, všude zlaté zdobení, honosný těžký nábytek a spousta obrazů. A není se čemu divit, vždyť je to ještě z dob vlády Habsburků. Ovšem, když jsme vystoupili na vyhlídkovou terasu střechy paláce, naskytl se nám úžasný výhled na Prahu, jaký se každému návštěvníku hned tak nenaskytne. Když jsme si prošli všechny přístupné prostory paláce, vydali jsme se na metro. Někteří z nás jeli metrem poprvé a tak se jim naskytl další zajímavý zážitek.

Cesta zpět vzhledem k únavě už tak zábavná nebyla, přece jen ty pražské kilometry přesunů byly dost únavné.

S jistotou mohu za všechny říci, že se nám to moc líbilo, a že bychom uvítali i nějaký další ministrantský výlet.

Zvláště musím za všechny poděkovat panu faráři a dalším, kteří pro nás výlet zorganizovali a byli nám spolehlivými průvodci.

František Mareš

AHOJ DĚTI!

Dnes prožíváme třetí neděli postní, což znamená, že přibližně jedna třetina postní doby již uplynula. Věřím, že se vám povedlo pěkně dokončit obrázek květu a že pamatujete na to, co nám měl připomínat.

A o čem si povíme dnes? V každém kostele má své důležité místo křížová cesta. Její podoby mohou být nejrůznější. Od velkých obrazů až po pouhé symboly jednotlivých zastavení. Křížová cesta nám má připomínat bolestnou cestu Pána Ježíše na Kalvárii. Tvoří ji 14 zastavení. A zvláště teď v postní době se společně tuto křížovou cestu modlíme. I vy nejmenší můžete pomáhat odříkáním a modlitbou za trpící děti ve světě nést Ježíšův kříž.

Úkol, který je pro vás připraven, se snaží křížovou cestu přiblížit pomocí symbolů. Ke každému zastavení se pokuste přiřadit jeden symbolický obrázek. Spojit ho můžete třeba čarou. V závorkách jsou uvedeny malé nápovědy. Jako kontrola, zda je vše správně přiřazeno, poslouží písmena, která jsou u zastavení i obrázků. Zapište je do řady a to tak, že napíšete první písmeno stojící u prvního zastavení a za něho druhé písmeno stojící u obrázku, který k němu patří. Z každé další dvojice - zastavení + obrázek dostanete další dvě písmena, celkem tedy řadu 28 písmen. Mohou vám také pomoci rodiče.

1. Ježíš je odsouzen (zákon) **P**
2. Ježíš přijímá kříž **N**
3. Ježíš padá pod křížem poprvé (pád tvrdý jako kámen) **E**
4. Ježíš se setkává se svou matkou (mateřská láska) **Í**
5. Šimon pomáhá nést kříž (pomocná ruka) **P**
6. Veronika podává Ježíši roušku **O**
7. Ježíš padá pod křížem podruhé **Á**
8. Ženy pláčou nad Ježíšem **Í**
9. Ježíš padá pod křížem potřetí **Ř**
10. Ježíš svlečen ze šatů **Z**
11. Ježíš je přibíjen na kříž **V**
12. Ježíš umírá (zhaslá svíce života) **U**
13. Ježíš sňat z kříže (náruč Ježíšovy matky) **E**
14. Ježíš položen do hrobu **T**

(Otazníček)

Pro starší:

Jak se nám daří prožívat postní dobu? Používáme základní prostředky postní doby - půst, modlitbu a almužnu opravdu správně a k dobrému cíli? Na začátku postní doby jsme mohli číst v knize proroka Izajáše úryvek o pravém postu. Máme dávat pozor, abychom v nejlepší snaze se postit neubližovali bližním v okolí. Doslova prorok říká: **"Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozcí prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne."** (Izajáš 58, 9-10)

Tak právě o to se máme v postní době, která je nám k tomu dána, snažit. Stojí to určitě za námahu udělat si čas v našich uspěchaných životech, kdy všude kolem běží všechno tak rychle - doprava, zprávy, komunikace, reklamy,... Zpomalit a dopřát si čas takový, jaký nám ve verších přeje Elli Michler:

Přeji ti čas

Přeji ti nikoli všechny možné dary.
Přeji ti jen to, co málo kteří mají.
Přeji ti čas na radost a čas na zasmání,
čas dobře využít - i to je mé přání.

Přeji ti čas na tvé myšlenky a činy,
ne pouze pro tebe - abys ho dal i jiným.
Přeji ti čas, co k spěchu určen není,
však čas na umění být vždy spokojený.

Přeji ti čas - ne jen tak k promarnění,
ať zbývá ti - to věru špatné není

čas divit se a taky důvěřovat
a ne čas na hodinách stále pozorovat.

Přeji ti čas i hvězd se dotýkat
a také čas růst, to znamená zrát.
Přeji ti čas doufat, milovat,
vždyť nemá smysl ten čas odsouvat.

Přeji ti čas i najít sám sebe
a každou hodinu vnímat co dar z nebe.
Přeji ti čas též vinu odpustit.
Přeji ti prostě jen: mít čas žít.

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z osmisměrky:... ale bil se v prsa a říkal: "Bože buď milostiv mně hříšnému."

(EJ)

ČLOVĚK BY SI ZOUFAL

Člověk by si zoufal, kdyby nehleděl na Tebe, který všecko trpké, jakoby zázrakem proměňuješ v sladkost.

Kdyby nehleděl na Tebe rozepjatého na kříži, s výkřikem na rtech, vnořeného do propastné nejistoty a absolutní nečinnosti, do smrti, která neumírá, když tím, že ses stal nejhlubším chladem jsi vrhl všechny svůj oheň na zem a svým propastným strnutím jsi na nás vylil svůj nekonečný život, který nás nyní uchvacuje, a my ho žijeme v opojení.

Stačí nám vidět, že jsme Ti aspoň trochu podobní, a spojovat svou bolest s Tvou a nabízet ji Otci.

Abychom my měli Světlo, Tobě pohasl zrak.

Abychom my měli jednotu, Tys zakusil odloučení od Otce.

Abychom my měli moudrost, Ty ses stal „nevědomostí“.

Abychom byli znovu oděni v nevinnost, stal ses „hříchem“.

Aby byl Bůh v nás, Tys zakusil, že je daleko od Tebe.

(meditace)

BOŽE MŮJ, BOŽE MŮJ, PROČ JSI MĚ OPUSTIL?

„Eloi, Eloi, lema sabachtani?“ (Mk 15,34)

To jsou slova, která Ježíš ve své opuštěnosti vykřikl v jazyku, kterým mluvila Panna Maria. Co všechno nám říká tento Tvůj výkřik v jazyku Tvé matky ...! Když bolest dosáhne té míry, že celý život je jakoby na vážkách ..., tehdy posledním záchvěvem hlasu voláme maminku, protože maminka – to je láska! Ale Ty jako Syn Boží jsi měl svou lásku v Bohu a proto jsi volal Boha. A jako člověk jsi měl lásku také ve své nebeské Matce. Poněvadž jsi nemohl volat oba najednou, volal jsi tedy Otce řečí své matky.

Jak jsi krásný, Ježíši opuštěný, v této nekonečné bolesti!

(meditace)

POŽEHNANÁ NEMOC

Trpím vážnou nemocí. Již více než deset let mé ledviny nejsou v pořádku a musím třikrát týdně podstupovat dialýzu. S postupem času i dalším orgánům ubývá na funkčnosti.

Před nějakou dobou, ve chvíli silných bolestí, jsem si naříkal Ježíši: „Zlořečená nemoc!“ Ale hned jsem pocítil jeho pokárání: „Ne, Luigi, není zlořečená, naopak, je požehnaná, protože díky ní jsme si my dva blíží!“ Jak byla pravdivá ta slova! Když jsem se nad tím zamyslel, za nic na světě bych tu nemoc nevyměnil. A děkoval jsem mu.

Pak jsem si říkal: „Jak rád bych šel ‘evangelizovat’, jak jsem to dělal za mlada!“

Druhý den jsem se z pracovních důvodů setkal s jedním knězem. Řekl mi: „Kolik slova Božího šíříš v naší diecézi!“ Měl na mysli jedno video připravené pro jubilejní rok 2000, které bylo distribuováno v devadesáti farnostech diecéze, na němž mezi dalšími svědectvími bylo i moje s prožíváním nemoci.

Jakou radost jsem pocítil! V srdci jsem prožíval slavnost a se slzami v očích jsem řekl Ježíši: „Jak jemná je tvoje láska! Neuplynulo ani čtyřicet hodin a už jsi mi odpověděl.“

SLUŽBA LEKTORSKÁ:

Duben 2011			
Ne 3. 4.	4. neděle postní	7.30	Kužílkovi 202 HČ
Ne 10. 4.	5. neděle postní	7.30	Marešovi 264 HČ
Ne 17. 4.	Květná neděle	7.30	Dvořákoví 406
		10.30	Jansovi 65
Čt 21. 4.	Zelený čtvrtek	19.00	Jansovi ml.7
Pá 22. 4.	Velký pátek	19.00	Pecháčkovi MH
Ne 24. 4.	Zmrtvýchvstání Páně	7.30	Pecháčkovi 53
		10.30	Macháčkovi 242
Po 25. 4.	Pondělí velikonoční	7.30	Kyšperkovi 128

Květen 2011			
Ne 1. 5.	2. neděle v mezidobí	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
		16.00	Málkovi 77 HČ
Ne 8. 5.	3. neděle v mezidobí	7.30	Vávrovi 270
		16.00	Macháčkovi 242
Ne 15. 5.	4. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 271
		16.00	Severinovi 342
Ne 22. 5.	5. neděle v mezidobí	7.30	Moravcovi 267
		16.00	Macháčkovi 411
Ne 29. 5.	6. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 12
		16.00	Faltusovi 356

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V dubnu 2011 oslaví:**

86 let	paní Božena Smejkalová	z Dolní Čermné
83 let	paní Marie Applová	z Dolní Čermné, nyní bytem v Letohradě
81 let	paní Jiřina Holečková	z Dolní Čermné
81 let	paní Filomena Junková	z Petrovic
80 let	paní Jiřina Nastoupilová	z Dolní Čermné
78 let	pan Ladislav Bárta	z Dolní Čermné
78 let	paní Libuše Bártová	z Dolní Čermné
75 let	paní Ludmila Bednářová	z Dolní Čermné
71 let	pan Jaroslav Mačát	z Petrovic
65 let	paní Miloslava Hoffmannová	z Verměřovic
60 let	pan Jaroslav Dušek	z Petrovic
60 let	paní Blanka Sklenářová	z Verměřovic
55 let	pan Jiří Mikula	z Dolní Čermné
50 let	paní Marta Moravcová	z Petrovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 11. 3. 2011 s panem Stanislavem Ptáčkem z Horní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Postní duchovní obnova v naší farnosti se letos uskuteční v pátek 1. 4. a v sobotu 2. 4. 2011.

Duchovní obnovu povede: P. Jiří Heblt z Chrudimi

Program:	pátek 1. 4.	19.00 h.	mše svatá (ve farním kostele v Dolní Čermné)
	Sobota 2. 4.	8.00 h.	mše svatá (ve farním kostele v Dolní Čermné)
		9.00 h. a v 10.30 h.	promluvy (v Orlovně v Dolní Čermné)
		11.45 h.	adorace (ve farním kostele v Dolní Čermné)

Příležitost ke svátosti smíření bude v pátek 1. 4. přede mší svatou od 17.00 h. do 18.55 h.

MISIJNÍ KOLÁČ

Zveme všechny farníky o 4. neděli postní, „radostné“, to je 3. dubna 2011,

ke společnému slavení mše svaté v 8.00 h. v kostele v Dolní Čermné.

A po mši svaté na setkání farnosti při ochutnávání koláčů v sále Orlovny v Dolní Čermné.

Dobrovolný příspěvek z této akce opět věnujeme na misie.

Prosíme naše hospodyňky a jejich pomocnice a pomocníky o napečení koláčů a jiných dobrot, a jejich přinesení do Orlovny přede mší svatou v neděli ráno.

HUMOR

Honzík přinese babičce kytici růží k narozeninám.

„Ale, Honziku, dítě moje zlaté“, volá dojatá babička, „že si děláš takovou škodu, vždyť mám růže na zahrádce.“

„Mělas, babi, mělas“, na to Honzík.

„Jsou ty propagované pilulky na zhubnutí opravdu účinné?“, ptá se pacientka.

„A jak! Jen je musíte nejméně desetkrát denně rozsypat po koberci a pěkně svižně je posbírat!“

„Jakou smrtí zemřel Jan Křtitel?“ ptá se katecheta.

„Salome ho utancovala k smrti,“ zní z lavice.

„Jak zní 7. přikázání Desatera?“

Žák neví a rozpačitě mlčí.

Katechetka napovídá: „Ne... Nepo...“

„Nepokoušes“, odpoví žáček.

„Děti všimli jste si někdy, co říká ženich nevěstě při svatebním slibu?“

„Budu ti věrný až po smrti.“

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

3. neděle postní
27. března 2011
13. týden / 2011

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

28. března	pondělí	po 3. neděli postní
29. března	úterý	po 3. neděli postní 18.30 - Dolní Čermná - <i>pobožnost Křížové cesty (modlitbu vede akolyta)</i> 19.00 - Dolní Čermná - za nemocného bratra
30. března	středa	po 3. neděli postní 15.00 - Dolní Čermná - <i>příležitost ke svátosti smíření</i> 19.00 - Dolní Čermná - za Josefa Vacka, manželku a syna
31. března	čtvrtek	po 3. neděli postní 7.30 - Dolní Čermná - za Jana a Marii Betlachovy, dceru, rodiče a sourozence 17.00 - Verměřovice - <i>příležitost ke svátosti smíření</i> 19.00 - Verměřovice - za Josefa a Annu Macháčkovy, jejich dceru Helenu a oboje rodiče
1. dubna	pátek	po 3. neděli postní, první pátek v měsíci 17.00 - Dolní Čermná - <i>výstav Nejsvětější svátosti oltární</i> 17.00 - Dolní Čermná - <i>příležitost ke svátosti smíření</i> 19.00 - Dolní Čermná - na úmysl dárců
2. dubna	sobota	po 3. neděli postní, první sobota v měsíci DUCHOVNÍ OBNOVA V NAŠÍ FARNOSTI 8.00 - Dolní Čermná - za farníky 19.00 - Petrovice - za Václava a Marii Vondrovy a celý rod

3. dubna - neděle - 4. neděle postní „radostná“

V NAŠÍ FARNOSTI SE USKUTEČNÍ TRADIČNÍ AKCE „MISIJNÍ KOLÁČ“ – SBÍRKA NA MISIE

Dolní Čermná	8.00 h. – mše svatá - za Marii Cejnarovou, rodiče a sestry
	9.00 h. - <i>setkání farností při koláčích v Orlovně v Dolní Čermné</i>
Dolní Čermná	15.00 h. - <i>pobožnost Křížové cesty</i>

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 15.00 h. do 17.00 h. zpovídá P. Ján Kubis, administrátor v Dolní Dobrouči, od 17.00 h. do 18.55 h. zpovídá P. Josef Roušar, v pátek od 17.00 h. do 18.55 h. zpovídá P. Jiří Heblt, v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 17.00 h. do 18.55 h.

V Petrovicích: v sobotu po večerní mši svaté.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
pobožnost Křížové cesty	úterý	29. 3.	18.30 h.	kostel Dolní Čermná
biblická hodina	úterý	29. 3.	20.00 h.	fara Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	středa	30. 3.	20.00 h.	fara Dolní Čermná
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	čtvrtek	31. 3.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	středa	30. 3.	dopoledne	Verměřovice
	čtvrtek	31. 3.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	1. 4.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
výstav Nejsvětější svátosti oltární	pátek	1. 4.	17.00 h.	kostel Dolní Čermná
společná adorace	pátek	1. 4.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	neděle	3. 4.	15.00 h.	kostel Dolní Čermná

(JR)

POUTNÍK, DUBEN 2011

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 17. dubna 2011, Poutník vyjde 1. května 2011

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: T. Bednář, T. Macháček, P. Židek, V. Severinová, J. Adamec

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.